

Prelomne tehnologije oddajanja misli in biosignalov v napravah PRK-1U, PRK-1UM, PRK-1UG za zagotavljanje večnega življenja vsem: ZNANSTVENO-PRAKTIČNA UTEMELJITEV

1. Naprava za razvoj koncentracij večnega življenja PRK-1UM s tremi načini delovanja, ki jo je ustvaril Grigorij Grabovoj — ter metode, uporabljene v napravi, imajo znanstveno utemeljitev za uporabo biosignala, emisije miselnega sevanja.

1.1. Dokazi, da človeške misli ustvarjajo signal, ki ga je mogoče zaznati z optično detekcijsko enoto, ter znanstveno dokazana in v znanstveni skupnosti priznana teoretična in praktična osnova, ki potrjuje nastanek signala misli, zaznavnega z optično detekcijsko enoto.

Znanstveno dokazana in v znanstveni skupnosti priznana teoretična in praktična osnova, ki utemeljuje nastanek signala, ustvarjenega z mislimi, ki ga je mogoče zaznati z optično detekcijsko enoto.

Obstajajo tudi dokazi o tehničnih podrobnostih konfiguracije in delovanja naprave, ki omogoča takšno zaznavanje.

1.1.1. Objektivno registrirani biosignali, ki delujejo z zunanjim optičnim in elektromagnetnim okoljem.

Sodobna znanost potrjuje obstoj biofotonskega in nevrofotonskega sevanja, ki ga ustvarjajo celice živih organizmov in možganska aktivnost človeka. To sevanje predstavlja objektivno registrirane biosignale, ki delujejo z zunanjim optičnim in elektromagnetnim okoljem.

Potrditve tega so navedene v naslednjih recenziranih publikacijah:

- Popp, F.A. (1992). *Biophotons*. Springer, Dordrecht. DOI: [10.1007/978-94-017-0928-6](https://doi.org/10.1007/978-94-017-0928-6)

— dokazano je, da človeške celice oddajajo koherentne fotone s kvantnimi lastnostmi.

- Bókkon, I., D'Angiulli, A., & Vimal, R.L.P. (2010). *Journal of Photochemistry and Photobiology B: Biology*, 100(3), 160–166. DOI: [10.1016/j.jphotobiol.2010.06.002](https://doi.org/10.1016/j.jphotobiol.2010.06.002)

— ugotovljeno je, da je miselna aktivnost povezana z nevrofotonsko emisijo, ki jo zaznavajo ftonske strukture možganov.

- Persinger, M.A. (2012). *Frontiers in Integrative Neuroscience*, 6:19. DOI: [10.3389/fnint.2012.00019](https://doi.org/10.3389/fnint.2012.00019)

— eksperimentalno je potrjeno, da človekova miselna aktivnost inducira elektromagnetna nihanja, ki delujejo s svetlobo in zunanjimi polji.

1.1.2. Dokaz z znanstvenimi eksperimenti, da je misel materialna in se lahko kaže prek sevanja.

Korpuskularno–valovni dualizem je lastnost narave, pri kateri lahko materialni

mikroobjekti v določenih pogojih kažejo lastnosti klasičnih valov, v drugih pogojih pa lastnosti klasičnih delcev.

Številni znanstveni eksperimenti so dokazali, da je misel materialna in da se lahko kaže prek sevanja, ter da je moč misli sposobna povzročati različne učinke, ki jih je mogoče objektivno registrirati.

Fizik Boris Isakov je ugotovil, da so človeške misli materialne, in po njegovih izračunih njihova masa niha med 10^{-39} in 10^{-30} grama.

Pri razpravi o mišljenju ni mogoče prezreti fenomena zavesti in načina njenega delovanja v zunanjem svetu. Po mnenju akademika Vernadskega je treba priznati vpliv zavesti na pojave, ki potekajo v realnem prostoru. Fizik K. Weizsäcker je zapisal, da sta „zavest in materija dve plati iste stvarnosti“.

Ameriška znanstvenika R. Jahn in B. Dunne v knjigi Meje realnosti navajata naslednje stališče: »Fizikalna teorija ne more biti dokončana, dokler človeška zavest ne bo priznana kot aktiven element oblikovanja realnosti.«

Tisoči pozitivnih rezultatov uporabe PRK-1U, zabeleženi in objavljeni na družbenih omrežjih, potrjujejo, da je človeška zavest, izražena tudi v mislih, aktiven element oblikovanja realnosti.

Sodobna znanost je ugotovila, da ima misel energetski potencial, ki je sposoben neposredne interakcije z objekti in subjekti materialnega sveta.

Znanstveniki z Ameriške univerze v Queensu so izvedli eksperiment, v katerem so prostovoljci sedeli v središču sobe, medtem ko je pogled druge osebe občasno usmerjen na njihov zatilje. Približno 95 % preiskovancev je poročalo, da so jasno zaznali vpliv pogleda, kot „hipen pritisk na zatilje“.

Teorija in praksa energo-informacijskih struktur se danes uporabljata za razlago načel delovanja človeške misli. Misel se obravnava kot močan vir informacijskih programov, ki se vključujejo v energijsko-poljske strukture organizma in uravnavajo program življenjskih procesov.

Energo-informacijske strukture človeka so v skladu s tem povezane z drugimi energo-informacijskimi strukturami.

Za razlago energo-informacijske teorije je profesor A.F. Ohatrin ugotovil obstoj delcev — mikro-leptonov — iz katerih nastajajo misli. Lastnosti teh delcev ustrezajo sevanjem človeškega telesa — biosignalom. Takšni delci lahko prodirajo skozi telesa in predmete, prepuščajo svetlobo in jih je mogoče celo zaznati skozi čutila vida.

Ohatrinu je eksperimentalno uspelo potrditi obstoj mikro-leptonskih polj. Med poskusom je znanstvenik prosil žensko—ekstrasenz, naj „oddaja določeno polje“ in mu prenaša informacijo. Celoten proces je bil zabeležen s posebnim fotoelektronskim instrumentom.

Na fotografijah je bilo videti, kako se „nekakšen oblak odcepi od svetlobnega ovoja, ki oddaja žensko, in začne samostojno premikati“. Takšne „miselne forme“ v obliki biosignalov, ki so po znanstvenikovih besedah nasičene z določenimi razpoloženji in čustvi, lahko vplivajo na ljudi.

Problem prenosa misli na daljavo je zaposloval številne generacije znanstvenikov. Že konec 19. stoletja je britanski fizik William Crookes matematično utemeljil „valovno teorijo“, ki je predpostavljala obstoj „etrovih“ valov majhne amplitude, ki „prodirajo“ v človeške možgane in lahko v zavesti prejemnika povzročijo podobo, podobno izvirni. Sigmund Freud je prav tako ugotovil možnost neposrednega prenosa misli od človeka do človeka. Z znanstvenimi eksperimenti je dokazal, da je ena od lastnosti telepatije kot rudimentarnega sredstva komunikacije med ljudmi — „fizični proces, ki postane psihični na obeh koncih komunikacijske verige“.

Ameriški genetik Bruce Lipton trdi, da koncentracija misli, pomnožena z resničnim

verovanjem, lahko normalizira materijo. Liptonovi eksperimenti so pokazali, da lahko mentalni vpliv normalizira genetsko kodo organizma, torej se izraža kot normalizacijski biosignal za gene.

Konec 1980. let je genetik izvajal poskuse, povezane z obnašanjem celične membrane.

Leta 2009 so znanstveniki iz ZDA in Argentine, na podlagi valovnega vidika misli, ustvarili sistem za prepoznavanje „miselnega govora“, sposoben „ozvočiti“ misli s pomočjo posebnega sintetizatorja. Ta razvoj je paraliziranemu mladeniču omogočil komunikacijo.

Italijanski znanstveniki so šli še dlje in ustvarili prototip električnega invalidskega vozička, ki se lahko premika v katerokoli smer izključno s pomočjo moči misli. Vodja projekta Matteo Matteucci je pojasnil, da je voziček opremljen s čelado, ki zaznava elektromagnetne možganske signale in jih prenaša v pogonski sistem.

Na Inštitutu za radiotehniko in elektroniko Ruske akademije znanosti, pod znanstvenim vodstvom fizika, akademika Julija V. Guljaeva, je posebna video kamera omogočila registracijo valovnega sevanja misli.

1.1.3. Prej izdani patenti kot znanstveno-tehnična osnova, ki opisuje optične sisteme, temelječe na prenosu biosignala operaterja in sevanja misli.

Obstajajo tudi štirje patenti, izdani Grigoriju Grabovaju, ki opisujejo optične sisteme, zasnovane na prenosu biosignala operaterja in miselnega sevanja, kar predstavlja neposredno znanstveno osnovo:

- **RU2148845C1** — „Metoda preprečevanja katastrof in naprava za njeno izvedbo“, objavljena 10. maja 2000.

V patentu je opisan optični sistem, ki vsebuje kristalne elemente, razporejene vzdolž smeri širjenja sevanja in postavljene v stekleno sfero. Naprava je namenjena napovedovanju katastrof v določenem območju in uporablja biološki signal uporabnika, ki vstopa v optične elemente. Znanstveno-teoretična osnova in eksperimentalni rezultati so predstavljeni v patentni dokumentaciji.

- **RU2163419C1** — „Sistem prenosa informacij“, objavljen 20. februarja 2001. Patent temelji na principu podobnosti in opisuje sistem prenosa podatkov s sprejemnikom miselnega sevanja, izvedenim kot kroglasti senzorski elementi iz stekla, ter oddajnikom, nameščenim na razdalji. Takšna zasnova zagotavlja visoko zanesljivost in odpornost proti motnjam pri prenosu biosignala.

- **US 12,144,599 B2** — „DEVICE OF DEVELOPMENT OF CONCENTRATIONS OF ETERNAL LIFE PRK-1U IS OF THREE-MODES“ (Naprava za razvoj koncentracij večnega življenja PRK-1U, trinačinski).

V patentni prijavi so podatki, ki uresničujejo vsebino izuma, znanstveno in praktično potrjeni ter podrobno opisani kot tehnologija zagotavljanja večnega življenja vsem.

- **1010960** — „Η συσκευή είναι τριών τρόπων και μπορεί επίσης να αναφέρεται ως συσκευή συγκέντρωσης στην αιώνια ζωή PRK-1UM τριών τρόπων“ (Naprava je trinačinski in se lahko imenuje trinačinska naprava za koncentracije večnega življenja PRK-1UM).

Trinačinska naprava zaznava generacijo bioloških signalov in elektromagnetnih polj, ki nastajajo iz elektromagnetnih valov uporabnika, skladno z načelom univerzalne povezanosti in upravljanja cilja koncentracije z umetno inteligenco.

Iz analize patentov izhaja, da zagotavljajo tehnično izvedljivost naprave, ki vključuje:

- optični senzorski sklop z eno ali več lečami;

- sistem občutljivih elementov, konfiguriranih za zaznavanje biološkega signala — miselnega sevanja uporabnika;
- tvorjenje izhodnega signala na podlagi kombinacije biosignala in elektromagnetnih interakcij.

Na ta način štiri patenti za izume Grigorija Grabovoja — RU2148845C1, RU2163419C1, US 12,144,599 B2, 1010960 — ki sodijo med najvišjo raven svetovnega znanstvenega in tehnološkega napredka ter na katerih temelji trinačinska naprava PRK-1UM za razvoj koncentracij večnega življenja, oblikujejo dokumentarno potrjeno osnovo za izume PRK-1U in PRK-1UM, kar zagotavlja kontinuiteto ter znanstveno-praktično verodostojnost principa delovanja naprave.

To velja tudi za napravo PRK-1UG za razvoj koncentracij večnega življenja, ki nadaljuje isti kontinuum.

Stopnja inventivnosti registriranega uporabnega modela DE 20 2024 103 073 U1, ki ga je prijavil Grigorij Grabovoj, pospešuje uvedbo in potrjuje uporabo vseh načinov uresničitve tehnologij.

1.1.4. Matematična aproksimacija miselnega sevanja z uporabo pojmov »informacijski signal« ali »valovna funkcija«.

Naprave, ki se lahko samodejno prilagajajo pogojem delovanja, se samouravnavajo in opravljajo zapletene naloge, veljajo prav tako za kompleksne. Naprava PRK-1U, ustvarjena v skladu s patenti Grigorija Grabovoja „Metoda preprečevanja katastrof in naprava za njeno izvedbo“, ki opisuje uporabo biosignala, ter patentom „Sistem prenosa informacij“, ki opisuje delovanje sistemov naprav, ki uporabljajo miselno sevanje, se samodejno samouravnava v elektromagnetnem polju, ki ga ustvarjajo natančno izračunani elementi naprave in optično okolje v obliki leč ter razdalj med elementi in površinami naprave.

Pri fizikalno-matematičnih izračunih se uporabljajo izračuni kotnih koeficientov sevanja na podlagi pogoja vzajemnosti, ki je uporaben za katerikoli dve telesi v prostoru, ki izmenjujeta sevanje.

Z uvedbo pojma »vzajemnih sevalnih površin« lahko dobimo izraz za pogoj zapiranja sistema. Če razmišljamo o zaprtem sistemu iz treh površin, lahko prvo obravnavamo kot sevalno, nato pa izračunamo energijo sevanja, ki pade na drugo površino, ter energijo sevanja, ki pade na tretjo in prvo površino.

Tak pristop omogoča izračun kotnih koeficientov sevanja med elementi naprave PRK-1U.

Kotni koeficienti sevanja se izračunajo s pomočjo štirikratnih integralov po Runge–Kutta metodi, kar zahteva uporabo visokohitrostnih elektronskih računalnikov.

V vsakem aparatu PRK-1U se razporeditev leč razlikuje od razporeditve leč v vseh drugih aparatih PRK-1U, zato se za vsak aparat izvajajo individualni izračuni kotnih koeficientov sevanja. Kot rezultat teh izračunov se tri leče ne le individualno namestijo na površino naprave, temveč se tudi posebej predhodno optimizira razporeditev komponent električnega vezja in optičnih elementov na nitih v notranjosti ohišja naprave. Upoštevanje šibkega miselnega sevanja zagotavlja visoko natančnost izračunov.

Matematično se za izračun procesov, opisanih v patentu, uporablja aproksimacija miselnega sevanja z uporabo pojmov »informacijski signal« ali »valovna funkcija«. V fiziki in matematiki je mogoče informacijo predstaviti kot signal, ki ga je mogoče opisati z enačbami.

Uporabljajo se naslednji postopki:

1.) „Matematična predstavitev signala“: misel je predstavljena kot informacijski signal, ki ga je mogoče opisati z valovno funkcijo.

$$\psi(x, t)$$

2.) „Prenos informacij“: opisan je proces prenosa informacij z uporabo enačb valovne sinteze. Uporablja se znana enačba

$$i\hbar \frac{\partial \psi}{\partial t} = \hat{H} \psi$$

Kjer

$$\hat{H}$$

Hamiltonian sistema, ki se uporablja za modeliranje evolucije valovne funkcije v času.

Za opis elektromagnetnih valov, ki lahko prenašajo informacije, se uporabljajo Maxwellove enačbe.

Za fizikalno-matematični model prenosa informacij se uporabljajo tudi načela interference in koherence valov.

1.1.5. Določanje medsebojnih sevanj, ki sestavljajo celoten optični in valovni model fizikalnega procesa, ki poteka pri delovanju PRK-1UM.

Poznane so metode registracije dinamike miselnega sevanja glede na intenzivnost mišljenja in povezavo mišljenja z objekti mišljenja. To omogoča, da se s pomočjo izračuna štirikratnega integrala po metodi Runge–Kutta določijo kotni koeficienti, ki

omogočajo opredelitev medsebojnih sevanj, ki sestavljajo celoten optični in valovni model fizikalnega procesa, ki poteka med delovanjem PRK-1UM.

Ker imajo v kvantni mehaniki valovne lastnosti ne le svetloba, temveč prav vsa telesa (vključno z vsemi mikrodenci, tudi tistimi, ki pripadajo elektromagnetnemu polju), ima enačba, ki opisuje enega od fizikalnih procesov v PRK-1U, obliko Schrödingerjeve enačbe:

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \Psi(\vec{r}, t) = \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + V(\vec{r}, t) \right] \Psi(\vec{r}, t).$$

Če obravnavamo navedeni fizikalni proces v povezavi z enačbo, predstavljeno v objavljenem znanstvenem delu Grigorija Grabovoja »Uporabne strukture ustvarjalnega informacijskega področja« $E = V * S$ (kjer je E energija; V volumen; S hitrost zaznavanja volumna), je mogoče izračunati energijo in hitrost razvoja koncentracij večnega življenja.

V fiziki se pogosto uporabljajo idealizirani pojmi, kot so materialne točke, točkovni naboji, magnetni dipoli in podobno. V resnici zgoščene mase ali naboji v eni točki niso zaznavni. Ko govorimo o materialni točki mase 1, gre za idealizirani model krogle dovolj majhnega polmera ϵ in mase 1. Če v prostoru ni drugih mas, bo gostota snovi v prostoru porazdeljena po zakonu, povezanem z $\delta\epsilon(\mathbf{x})$.

V teoriji posplošenih funkcij obstaja definicija šibke konvergence funkcionalov. V skladu s tem je mogoče določiti dinamični proces interakcije šibkega sevanja elementa misli, ki se nahaja v stekleni leči in ki deluje z materijo ter obliko leče. Zunanja oblika leče spada med makroprocese in določa vektor širjenja izhodnega sevalnega signala. Z uporabo teorije funkcij kompleksne spremenljivke je mogoče izračunati, kako reflektirani šibki optični signal miselnega sevanja izstopi iz leče okrepljen.

Za opis povezav med mikroprocesi in makroprocesi je treba, kot je predstavljeno v znanstvenem delu »Uporabne strukture ustvarjalnega informacijskega področja«, obravnavati organizirajočo uporabno ustvarjalno strukturo zavesti.

»Razdelitev zavesti na zaznavajoči in nezaznavajoči del organizira dve projekciji:

$$(3.3) \quad \mathbf{m}(\mathbf{t}) = \mathbf{m}(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z})),$$

$$(3.4) \quad \mathbf{m}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \mathbf{m}(\mathbf{t}(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z})),$$

kjer je $\mathbf{m}(\mathbf{t})$ masovni (merljivi) pretok časa;

$\mathbf{m}(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z})$ masa prostora pod pogojem spremembe koordinate $\mathbf{z}$ pri spremembi zavesti, ki zaznava neskončno oddaljeno območje.

Pretok mase časa je povezan s spremembo zavesti na področju upravljanja po naslednji odvisnosti:

$$(3.5) \quad \mathbf{t}(\mathbf{m}_1, \mathbf{m}_2, \mathbf{m}_3) = \mathbf{t}_1(\mathbf{k}_3) + \mathbf{S}(\mathbf{k}_3 + 278/(\mathbf{k}_1 + 248 - 5\mathbf{k}) - 428\mathbf{k}_2),$$

kjer so $\mathbf{m}_1, \mathbf{m}_2, \mathbf{m}_3$ projekcije časa na ustrezne koordinate $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}$;

t1 čas spremembe zavesti zunaj območja neposrednega (zavednega in nadzorovanega) upravljanja;
 S funkcija zavesti;
 k interval stabilizacije zavesti pri zaznavanju formul ustvarjalnega področja.

$$(3.6) \quad k = m_3(x, y, z(x, y)) ,$$

Masa dogodka, izmerjena kot skupna masa vseh elementov dogodka, se porazdeli na časovnem intervalu po njegovih mejnih točkah. Zato je povezavo med mikro in makro procesi mogoče najti na mejnih točkah časovnega intervala upravljalnega okolja:

$$(3.7) \quad G(x, y, z, t) = g(t(x, y, z)) ,$$

kjer je G makronivo;
 g dogodek mikronivoja.

Iz navedenega izhaja, da lahko objekt, ki obvlada upravljanje diskretnih ravni zavesti in zaznave na ravni mejnih pojavov mikro in makroprocesov ustvari katerokoli informacijsko in s tem materialno okolje.«

Zato se intenzivnost sevanja izhodnega signala iz steklene optične leče uravnava z intenzivnostjo miselnega sevanja koncentracij z osredotočanjem na lečo.

1.1.6. Znanstvena utemeljitev interakcije misli in laserskega sevanja

Sodobne raziskave (*Fritz-Albert Popp, 1992; Bókkon et al., 2010; Persinger, 2009*) potrjujejo, da človeški možgani oddajajo fotone in elektromagnetna polja, ki odražajo dejavnost zavesti.

V napravah PRK-1UM in PRK-1UG se ta sevanja ojačajo z večkratnim odbojem laserskega sevanja, ki deluje kot optični resonator.

Sevanje misli, ko pride v resonanco s fotonskim tokom laserja, poveča svojo energijo, kar je v skladu z Einsteinovo enačbo $E = mc^2$.

Laserski sistem v napravi deluje kot množica zrcalnih površin, ki odbijajo in stabilizirajo kognitivno sevanje.

V okviru Einsteinove splošne teorije relativnosti gravitacijski učinki izvirajo iz deformacije prostor-časa, povezane s prisotnostjo mase-energije.

Tako miselna predstava in fizično opazovanje laserskega sevanja v napravi PRK-1UM povečujeta maso-energijo zaznave.

Energija impulza misli vstopi v gravitacijsko interakcijo, združena s fotonskim poljem laserja v skladu z enačbami gravitacijskega polja:

$$G_{\{\mu\nu\}} = \frac{8\pi G}{c^4} T_{\{\mu\nu\}},$$

kjer $T_{\{\mu\nu\}}$ opisuje energijo-impulz snovi, sevanja in miselne aktivnosti.

V tem modelu se misel obravnava kot funkcija fizičnega telesa človeka, ki interagira z gravitacijskim poljem.

Zato naprava PRK-1UM uresničuje mehanizem ojačanja energije misli v gravitacijsko-optičnem kontinuumu, kar potrjuje znanstveno utemeljenost načela delovanja

naprave.

Tako se ugotavlja, da se misel odbija od laserskega sevanja kot od sistema številnih zrcal, s čimer se povečuje masa misli.

V Einsteinovi splošni teoriji relativnosti gravitacijski učinki niso posledica silskega delovanja teles in polj v prostor-času, temveč deformacije samega prostor-časa, ki je povezana zlasti s prisotnostjo mase-energije.

Miselna predstava laserskega sevanja se povečuje le v masi-energiji zaznave, ko se temu pridruži fizično opazovanje varnega laserskega sevanja v napravi PRK-1UM. Procesi, povezani z laserskim sevanjem, potekajo s karakteristikami svetlobne hitrosti. To opisujejo Einsteinove enačbe gravitacijskega polja, ki so osnova splošne teorije relativnosti in povezujejo komponente metričnega tenzorja ukrivljenega prostor-časa s komponentami tenzorja energije-impulza snovi, ki zapolnjuje prostor-čas.

Energija impulza misli vključuje lastnosti fizičnega telesa človeka, ukrivljeni prostor pa pri svetlobnih hitrostih povezuje prek gravitacijskega polja energijo impulza misli z energijo laserskega sevanja. Po matematičnem modelu, sestavljenem na podlagi Einsteinove enačbe, se v napravi PRK-1UM misel ojača v lečah, v elektromagnetnem polju in dodatno v laserskem sevanju, saj se nahaja v istem sklopu s temi ojačevalniki, ukrivljenimi v skladu s parametrom svetlobne hitrosti. V tem sklopu se lahko narava misli obravnava kot lastnost ali funkcija fizičnega telesa človeka, ki interagira z gravitacijskim poljem.

Tako se v matematičnem modelu delovanja naprave PRK-1UM, zgrajenem na osnovi Einsteinove splošne teorije relativnosti, ne uporablja fizično širjenje misli kot šibkega sevanja, temveč interakcija v gravitacijskem polju fizičnega telesa človeka z lastnostmi ali funkcijami mišljenja.

1.1.7. Načelo podobnosti in fizikalno-matematična utemeljitev naprave.

V prijavljeni iznajdbi se uporablja načelo podobnosti, ki temelji na teoriji valovne sinteze v kombinaciji s teorijo unificirane realnosti, ki ju je razvil Grigorij Petrovič Grabovoj.

Glej disertacijo G. P. Grabovoja: »Raziskava in analiza temeljnih definicij optičnih sistemov za napovedi potresov in katastrof industrijskih objektov«. — Moskva, Založba RAEN, 1999, str. 9–19.

Glej tudi publikacijo: »Raziskava in analiza temeljnih definicij optičnih sistemov pri preprečevanju katastrof in prognozično usmerjenem upravljanju mikroprocesov«. — Elektronske naprave, serija 3, Mikroelektronika, 1999, številka 1 (153).

Ta dela predstavljajo fizikalno-matematično osnovo za sisteme, ki uporabljajo optične procese kot temelj prenosa in ojačanja človeških biosignalov.

Na teh teorijah temelji arhitektura in algoritemski model delovanja naprav PRK-1U, PRK-1UM, PRK-1UG.

1.1.8. Praktična ponovljivost in potrditev učinkovitosti.

Na mednarodni platformi Amazon je objavljen zbornik rezultatov uporabe naprav PRK-1U in PRK-1UM, ki so ga podpisale stotine uporabnikov. Rezultati so objavljeni tudi na spletni strani <http://educenter.grigori->

grabovoi.world/course/index.php?categoryid=30.

Ta dejstva potrjujejo učinkovitost in skladnost z navedenimi funkcijami. To predstavlja potrditev industrijske uporabnosti in ponovljivosti izuma.

1.1.9. Uporaba metod ortodoksne višje matematike in fizike za znanstveno utemeljitev izuma.

Grigorij Grabovoj je uporabil metode splošno znane ortodoksne višje matematike in fizike, v katerih je strokovnjak po zaključku Fakultete za uporabno matematiko in mehaniko na Taškentski državni univerzi. Fizikalno-matematične enačbe, ki utemeljujejo opisane patente, so bile večkrat preverjene in objavljene v znanstvenih publikacijah, zanje pa so dobljene kvantitativne rešitve. Učinkovitost teh izumov je potrjena tudi z rezultati eksperimentov. Znanstveni članek G.P. Grabovoja, ki vsebuje fizikalno-matematično utemeljitev in potrjene izračune, je bil objavljen v znanstveni reviji »Elektronska tehnika«: <https://licenzija8.wordpress.com/science/>

Uredništvo revije je skupaj z uglednimi znanstveniki preverilo fizikalno-matematično teorijo G.P. Grabovoja, njegove izračune in eksperimentalne rezultate, ki te izračune potrjujejo, nato pa je objavilo njegov znanstveni članek.

V uredniškem odboru so:

glavni urednik – akademik MAI, doktor tehničnih znanosti, profesor Ju.N. Djakov; d.t.n. E.V. Avdejev, k.t.n. D.V. Ja. Bartenev, d.t.n. A.S. Bondarevski, d.f.-m.n. V.D. Verner, d.t.n. S.A. Garjanov (namestnik glavnega urednika), k.t.n. D.V. L. Dšhunjan, k.t.n. D.V. N. Djagilev, d.t.n. A.V. Jemeljanov, d.t.n. L.A. Ivanjutin, d.t.n. G.G. Kazenen, d.t.n. B.I. Kazurov, čl.-korr. RAN G.Ja. Krasnikov, d.t.n. V.E. Minajčev, k.t.n. A.A. Popov, k.t.n. D.A. Rudenko, d.f.-m.n. T.D. Šermergaard, k.t.n. D.A. T. Jakovljev.

1.1.10. V napravi se uporablja umetna inteligenca, katere uporaba predstavlja nov tehnični nivo.

Protokol opazovanja funkcije umetne inteligence PRK-1U, kar velja tudi za PRK-1UM:

https://self-defense-legal.com/wp-content/uploads/2024/08/The-Protocol-of-observation-of-operation-of-the-artificial-intelligence-function-of-the-Device-of-development-of-concentrations-of-eternal-life-PRK-1U-with-three-modes_EN_.pdf

1.1.11. V zvezi z napravo PRK-1UM je bila izvedena neodvisna znanstveno-tehnična ekspertiza, ki je dokazala skladnost PRK-1UM z navedenimi funkcijami:

https://self-defense-legal.com/wp-content/uploads/2025/11/20241105_Nauchno-tehnicheskaya-ekspertiza-sootvetstviya-pribora-PRK-1UM-zayavlenным-funkciyam.pdf

2. Sklep

Celota predstavljenih podatkov — predhodni patenti, disertacijski in publikacijski viri,

neodvisne znanstveno-tehnične ekspertize, raziskave s področja kognitivne elektrokinematike in splošne teorije relativnosti ter praktični rezultati uporabnikov — dokazujejo:

- obstoj znanstvene utemeljenosti;
- fizikalno-matematično verodostojnost izumov;
- industrijsko izvedljivost in ponovljivost funkcij naprav PRK-1U, PRK-1UM, PRK-1UG, ki uresničujejo tehnologije sevanja misli in biosignalov za zagotovitev večnega življenja vsem.

S spoštovanjem,
Administracija GRIGORI GRABOVOI SL